

Неділя 15 вересня, 2024

ТЕМА — СУТНІСТЬ - ПЕРШООСНОВА

ЗОЛОТИЙ ТЕКСТ: 1-е Івана 5 : 4

“Бо кожен, хто родився від Бога, перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, віра наша.”

ВІДПОВІДНЕ ЧИТАННЯ: Приповісті 8 : 1, 17, 20, 21

2-е до коринтян 5 : 5-8 До ефесян 2 : 4-8

1. Чи ж мудрість не кличе, і не подає свого голосу розум?
 17. Я кохаю всіх тих, хто кохає мене, хто ж шукає мене мене знайде!
 20. Путтю праведною я ходжу, поміж правних стежок,
 21. щоб дати багатство в спадщину для тих, хто кохає мене, і я понаповнюю їхні скарбниці!

 5. А Той, Хто на це саме й створив нас, то Бог, що й дав нам завдаток Духа.
 6. Отож, будши відважні постійно, та знаючи, що, мавши дім у тілі, ми не перебуваємо в домі Господньому,
 7. бо ходимо вірою, а не видінням,
 8. ми ж відважні, і бажаємо краще покинути дім тіла й мати дім у Господа.

 4. Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив,
 5. і нас, що мертві були через прогріхи, оживив разом із Христом, спасені ви благодаттю,
 6. і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив на небесних місцях у Христі Ісусі,
 7. щоб у наступних віках показати безмірне багатство благодаті Своєї в добрості до нас у Христі Ісусі.
 8. Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий,
-

УРОК ПРОПОВІДЬ

З БІБЛІЇ

1. До євреїв 11 : 1-11, 32-34

1. А віра то підстава сподіваного, доказ небаченого.
 2. Бо нею засвідчені старші були.
 3. Вірою ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталося видиме.
 4. Вірою Авель приніс Богові жертву кращу, як Каїн; нею засвідчений був, що він праведний, як Бог свідчив про дари його; нею, і вмерши, він ще промовляє.
 5. Вірою Енох був перенесений на небо, щоб не бачити смерти; і його не знайшли, бо Бог переніс його. Бо раніш, як його перенесено, він був засвідчений, що Богові він догодив.
 6. Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду.
 7. Вірою Ной, як дістав був об'явлення про те, чого ще не бачив, побоявшись, зробив ковчега, щоб дім свій спасти; нею світ засудив він, і став спадкоємцем праведности, що з віри вона.
 8. Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послухався та й пішов, не відаючи, куди йде.
 9. Вірою він перебував на Землі Обіцяній, як на чужій, і проживав у наметах з Ісаком та Яковом, співспадкоємцями тієї ж обітниці,
 10. бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець.
 11. Вірою й Сара сама дістала силу прийняти насіння, і породила понад час свого віку, бо вірним вважала Того, Хто обітницю дав.
-
32. І що ще скажу? Бо не стане часу мені, щоб оповідати про Гедсона, Варака, Самсона, Ефтая, Давида й Самуїла та про пророків,
 33. що вірою царства побивали, правду чинили, одержували обітниці, пащі левам загороджували,
 34. силу огненну гасили, утікали від вістря меча, зміцнялись від слабости, хоробрі були на війні, обертали в розтіч полки чужоземців;
-

2. Екклезіяст 12 : 11, 13

11. Слова мудрих немов оті леза в гірлизі, і мов позабивані цвяхи, складачі ж таких слів, вони дані від одного Пастиря.

13. Підсумок усього почутого: Бога бійся, й чини Його заповіді, бо належить це кожній людині!

3. Від Луки 7 : 2, 3, 6-10

2. У одного ж сотника тяжко раб занедужав, що був дорогий йому, і вмирати вже мав.

3. А коли про Ісуса почув, то послав він до Нього юдейських старших, і благав Його, щоб прийшов, і вздоровив раба його.

6. І пішов Ісус із ними. І коли недалеко від дому вже був, сотник друзів послав, щоб сказати Йому: Не турбуйся, о Господи, бо я недостойний, щоб зайшов Ти під стріху мою.

7. Тому то й себе не вважав я за гідного, щоб до Тебе прийти. Та промов тільки слово, і раб мій одужає.

8. Бо й я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди, то йде він, а тому: прийди, і приходить, а своєму рабові: зроби теє і зробить.

9. Почувши ж таке, Ісус здивувався йому, і, звернувшись до натовпу, що йшов слідком за Ним, промовив: Кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри!

10. А коли посланці повернулись додому, то знайшли, що одужав той раб!

4. Від Івана 1 : 43-51

43. Наступного дня захотів Він піти в Галілею. І знайшов Він Пилипа та й каже йому: Іди за Мною!

44. А Пилип із Віфсаїди походив, із міста Андрія й Петра.

45. Пилип Нафанаїла знаходить та й каже йому: Ми знайшли Того, що про Нього писав був Мойсей у Законі й Пророки, Ісуса, сина Йосипового, із Назарету.

46. І сказав йому Нафанаїл: Та хіба ж може бути з Назарету що добре? Пилип йому каже: Прийди та побач.

47. Ісус, угледівши Нафанаїла, що до Нього йде, говорить про нього: Ото справді ізраїльтянин, що немає в нім підступу!

48. Говорить Йому Нафанаїл: Звідки знаєш мене? Ісус відповів і до нього сказав: Я бачив тебе ще давніш, ніж Пилип тебе кликав, як під фі?овим деревом був ти.

49. Відповів Йому Нафанаїл: Учителю, Ти Син Божий, Ти Цар Ізраїлів!

50. Ісус відповів і до нього сказав: Через те віриш ти, що сказав Я тобі, що під фіговим деревом бачив тебе? Більш від цього побачиш!

51. І Він каже йому: Поправді, поправді кажу вам: Відтепер ви побачите небо відкрите та Анголів Божих, що на Людського Сина підіймаються та спускаються.

5. Від Матвія 21 : 15-22

15. А первосвященики й книжники, бачивши чуда, що Він учинив, і дітей, що в храмі викрикували: Осанна Сину Давидовому, обурилися,

16. та й сказали Йому: Чи ти чуєш, що кажуть вони? А Ісус відказав їм: Так. Чи ж ви не читали ніколи: Із уст немовлят, і тих, що ссуть, учинив Ти хвалу?

17. І покинувши їх, Він вийшов за місто в Віфанію, і там ніч перебув.

18. А вранці, до міста вертаючись, Він зголоднів.

19. І побачив Він при дорозі одне фі?ове дерево, і до нього прийшов, та нічого, крім листя самого, на нім не знайшов. І до нього Він каже: Нехай плоду із тебе не буде ніколи повіки! І фі?ове дерево зараз усохло.

20. А учні, побачивши це, дивувалися та говорили: Як швидко всохло це фі?ове дерево!...

21. Ісус же промовив у відповідь їм: Поправді кажу вам: Коли б мали ви віру, і не мали сумніву, то вчинили б не тільки як із фіговим деревом, а якби й цій горі ви сказали: Порушся та кинься до моря, то й станеться те!

22. І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите.

6. До римлян 5 : 1, 2

1. Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа,

2. через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, що в ній стоїмо, і хвалимось надією слави Божої.

*Із Підручника Цілителя "НАУКА та ЗДОРОВ'Я" написанного
Християнською Цілительницею та Пророчицею Мері Бекер Едді*

1. 1 : 1-4

МОЛИТВА, що виправляє грішника і зцілює хворого є абсолютна віра в те, що все можливо Богу, — це самовіддана любов і духовне розуміння Бога

2. 279 : 3-5

У Новому Завіті автор Послання до Євреїв 11:1 ясно визначає віру, як якість розуму, як «субстанцію очікуваного».

3. 468 : 17-24

Духовні синоніми

Субстанція — це те, що вічне й не піддане незгоді та тлінню. Істина, Життя й Любов є субстанцією, як це слово вживається у Св. Писанні (до Євреїв 11:1): «Віра ж є субстанція очікуваного, очевидність невидимого». Дух, синонім Розуму, Душі або Бога, є єдина реальна першооснова. Духовний всесвіт, включаючи індивідуальну людину, — це складносурядна ідея, що відображає божественну першооснову Духа.

4. 297 : 20-31

Віра вище вірувань

Віра вище й духовніше, чим вірування. Вірування — це стан личинки людської думки, у якому починає з'являтися духовна очевидність, що суперечить свідченню матеріального почуття й тоді Істина, котра завжди присутня, стає зрозумілою. У людських думок є свої ступені порівняння. Деякі думки краще, ніж інші. Вірування в Істину краще, чим вірування в оману; але жодне смертне свідчення не засноване на божественному наріжному камені. Смертне свідчення може бути похитнуте, ослаблене і зруйноване. Доти поки вірування не стане вірою, а віра не стане духовним розумінням, людська думка має мало стосунку до реального, або божественного.

5. 286 : 3-8

Ми не повинні шукати незмінне й безсмертне в кінцевому, мінливому і смертному; і в такий спосіб залежати від вірування замість доказу, тому що це згубно задля пізнання Науки. Розуміння Істини повідомляє абсолютну віру в Істину, і духовне розуміння краще будь-якого жертвоприношення.

6. 145 : 32-12

Першою умовою віри, на яку наш Учитель вказав своїм учням, було зцілення, і він довів свою віру своїми справами. Прадавні Християни були цілителями. Чому ж був втрачений цей елемент Християнства? — Тому що наші релігійні системи так або інакше керуються нашими медичними методами. Першим ідолопоклонством була віра в матерію. Медичні доктрини зробили модною віру в медикаменти замість віри в Бога. Довіривши матерії знищення її власного розладу, вони принесли в жертву здоров'я й гармонію. Такі системи позбавлені життєвої духовної сили, завдяки якій матеріальне почуття робиться слугою Науки й релігія стає Христоподібною.

7. 173 : 12-16

Ні першооснову, ні прояву Духа не можна одержати через матерію. Дух позитивний. Матерія є протилежне Духу, відсутність Духа. Якби позитивний Дух, проходив через негативні стани, то він був би знищений.

8. 184 : 16-21

Закони людських вірувань

Керована святою мудрістю, людина гармонічна і вічна. Усе те, що керується хибними віруваннями, негармонійне і смертне. Ми говоримо, що людина страждає від холоду, жари, втоми. Це — людське вірування, а не істина буття тому, що матерія не може страждати. Один тільки смертний розум страждає

9. 107 : 10-14

Завдяки Християнській Науці релігія й медицина знаходять натхнення в більш піднесеній божественній природі й сутності, знову окриляються віра й розуміння, і мудрість зближає думки з Богом.

10. 29 : 7-11

Християнський досвід учить вірі в правду й невір'ю в неправду. Він призиває нас працювати ще ревніше в часи переслідування, тому що саме тоді наша праця ще більш необхідна. Нагорода за самопожертву велика, хоча ми, можливо, ніколи й не одержимо її в цьому світі.

11. x : 22-21

Божественний Принцип зцілення має бути доведений на особистому досвіді кожного щирого шукача Істини. Ціль цього Принципу блага, і застосування його точніше й дієвіше, чим застосування будь-якого іншого методу лікування. Вільна від забобонів християнська думка, швидше інших, озивається на дотик Істини й переконується в ній. Тільки той заперечує метод авторки, хто не розуміє змісту її вчення, або ж, виявивши істину, не йдуть до світла, щоби не викрилися справи їхні. Від учня не потрібно особливого інтелектуального розвитку, але досить бажана здорова моральність.

Багато хто вважає, що феномени фізичного зцілення в Християнській Науці є тільки фазою дії людського розуму, дії, яка якимось непоясненим шляхом приводить до лікування хвороби. Напроти, Християнська Наука раціонально пояснює, що всі інші лікувальні методи — плоди людської віри в матерію, віри в дію не Духа, а тілесного розуму, який повинен відступити перед Христовою Наукою.

Фізичне зцілення в Християнській Науці є, як і в часи Ісуса, так і тепер, результатом дії божественного Принципу, перед яким гріх і хвороби втрачають свою реальність у людській свідомості і зникають так само природно й неминуче, як темрява поступається місцем світлу, а гріх виправленню. Тепер, як і раніше, ці потужні діяння не надприродні, а надзвичайно природні. Вони знамення Еммануїла, або «Бог із нами», — божественного впливу, завжди присутнього в людській свідомості, який знову приходить сьогодні, згідно із прадавньою обіцянкою,

Проповідувати бранцям [почуттів] звільнення,
Сліпим прозріння,
Відпустити змучених на волю.

12. 516 : 4-8

Сутність, Життя, мудрість, Істина й Любов, які становлять Божество, відображуються Його творінням; і коли ми підкоримо хибне свідчення тілесних почуттів фактам Науки, ми побачимо цю справжню подобу і відображення повсюди.

13. 252 : 7-14

Вічна людина визнана

Коли помилкові людські вірування хоч трохи пізнають свою хибність, вони починають зникати. Знання омани і способу її дії повинне передувати тому розумінню Істини, яке знищує оману, поки вся смертна, матеріальна омана зрештою не зникне й не буде зрозуміла і визнана вічна істина про те, що людина, створена Духом і від Духу, і є дійсною подобою свого Творця.

14. 368 : 14-19

Коли в нас буде більше віри в істину буття, чим в оману, більше віри в Дух, чим у матерію, більше віри в життя, чим у смерть, більше віри в Бога, чим у людину, тоді ніякі матеріальні припущення не зможуть перешкодити нам зціляти хворих і знищувати оману.

АМІНЬ! АМІНЬ! й АМІНЬ!